

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól, ... Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Erősödjél meg a kegyelemben!

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2021.11.14.

Ige: 2Tim 2,1-7

¹Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely Krisztus Jézusban van. ²És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. ³Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája. ⁴Egy harcos sem elegendik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta. ⁵Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez. ⁶A fáradozó földművesnek kell először a termésből részesülnie. ⁷Gondolkozz azon, amit mondom, mert az Úr megadja majd neked, hogy mindent megérts.

2Tim 2,1 Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely Krisztus Jézusban van.

- Na, Józsi bácsi, használt az izomerősítő kenőcs, amit a múlt héten adtam?
- Hát,...doktor úr, tulajdonképpen...nem.
- Hogy-hogy?
- Nem tudtam lecsavarni a kupakját.

1. Kedves Testvérek! Ahogy a viccbeli Józsi bácsi, úgy mi is szeretnénk erősek lenni, és erre a vágyunkra rengeteg féle megoldást kínálnak. A reklámok számtalan étrendkiegészítőt reklámoznak, melyekkel erősebb lehet az ember. A sportszerek között nagyon sok kifejezetten az erőnlét emelését segíti. Az utóbbi években pedig nagyon elterjedtek az edzőtermek, a konditermek és a fitnesz klubok. Az interneten pedig megszámlálni sem lehet, hogy hányféle módszert és edzéstervet lehet találni, ha valaki erősebb akar lenni.

De ezekkel az a baj, hogy szinte kizárólag csak a testi erőnléttel foglalkoznak. Csak a fizikai erő növelését segítik ezek az eszközök és módszerek.

Ha egy kicsit jobban keresgélünk, akkor már rátalálunk a mentális erősítő módszerekre is. Ezekben már ahhoz kapnak segítséget az emberek, hogy hogyan lehetnek erősebbek ahhoz, hogy a stresszt jobban elviseljék, vagy hogyan tudnak megküzdeni a különböző problémákkal, melyek ott tornyosulnak az életükben.

Ez a külső hatás, ami bennünket ér, ami arra ösztönöz, hogy legyél nagyon erős fizikailag, szellemileg és mentálisan. De mindezek mellett van egy belső hatás is, egy vágy, ami az emberben benne van, hogy maga oldjon meg minden problémát. Legyél erős, hogy mindent el tudj intézni, meg tudj magad oldani.

Tulajdonképpen egy egészséges ember valóban arra törekszik, hogy lehetőség szerint ne szoruljon rá másra. És erről beszél egy helyen Pál apostol is, amikor azt mondja, hogy „**Mert mindenki a maga terhét hordozza.**” (Gal 6,5) Vagyis nem terhelünk másokra olyan dolgokat, melyeket magunk is meg tudunk oldani, el tudunk hordozni.

Mindezzel együtt az életünknek van egy olyan oldala, egy olyan dimenziója, ami szinte mindig rejtve marad, amivel általában senki sem foglalkozik, vagy csak nagyon kevesen.

Ez pedig az élet lelki oldala, a hitbeli dimenziója. Még azt is gyakran tapasztalom, hogy a hívő emberek is gyakran túlságosan racionálisan szemlélik az életet. Mindent a fizikai valóság, vagy az anyagi lehetőség szerint mérlegelnek, hogy képesek-e azt a dolgot elintézni, keresztül vinni, megvalósítani. Képesek-e egy célt elérni, vagy sem. Meg tudnak-e birkózni egy problémával, vagy sem? Van-e hozzá elég anyagi forrásuk, fizikai erejük, szellemi tehetségük, vagy pedig nincs?

2. De az élet lelki oldaláról nagyon könnyű megfeledkezni. Igénk, amit a Bibliaolvasó kalauz szerint tegnap olvashattunk az Újszövetségből, éppen erre az elhanyagolt oldalára, dimenziójára mutat rá nagyon határozottan.

Pál apostol fiatal munkatársának két levelet írt. Timóteust sokkal többnek tartja, mint munkatársat, kollégát. Úgy tekint rá, mint fiára. Ez valószínűleg az életkori különbség miatt is lehetett. Timóteusnak

egy nagyon nehéz szolgálati terület jutott: Efézus városába küldte őt Pál. Az ottani keresztyén gyülekezetet kellett lelkipásztorként vezetni.

Ez a feladat azonban sokszorosan nehéz volt Timóteusnak. Először is nagyon fiatal volt még akkor, amikor Efézusba került. Egy ekkora szolgálati területen, egy ilyen nagy város nagy gyülekezetének a vezetését általában tapasztaltabb lelkészekre szokták bízni. Timóteus azonban nagyon fiatal volt, aki joggal félt attól, hogy fiatal kora miatt nem lesz kellő tekintélye a gyülekezeti tagok előtt.

Ráadásul még a fizikuma sem lehetett nagyon erős, mert az apostol arra biztatja, hogy néha igyon egy kevés bort, hogy erősödjön és legyen jobb étvágya. Mindezek pedig azért szükségesek, mert nagyon komoly gyülekezetépítő feladat vár rá Efézusban.

- *intézkednie kell az istentiszteleti rend kialakításáról, és az új rendet következetesen meg is kell tartania* (Emlékszem, testvérek arra, hogy annak idején az úrvacsora vételnek megpróbáltuk kialakítani azt a rendjét, hogy padosonként és azon belül pedig soronként állunk fel, és megyünk az úrasztalához. Nehéz volt megszokni ezt a szép rendet, mert korábban ahhoz voltak szokva a testvérek, hogy először a presbiterek, majd a többi férfi, végül az asszonyok vesznek úrvacsorát. Annak idején ez akkor volt szép rend, amikor így elkülönülve ültek a templomban. De azzal, hogy a férfiak és a nők vegyesen ültek családonként, már nem volt tartható az, hogy külön-külön jöjjenek az úrasztalához úrvacsorázni.
- *ki kell választani és szolgálatba kell állítani a feladatra alkalmas véneket, presbitereket.* Ez 6 évente számunkra is komoly feladatot jelent, mert fontos, hogy a presbiter olyan legyen, aki hitével, jellemével az egész gyülekezet számára példaként szolgál.
- *meg kell szerveznie a szeretet-szolgálatot, a diakóniát*
- *és folyamatosan tanítani kell a gyülekezetet az Isten előtt tetsző, kegyes életre.*

Ezek a feladatok egyszerre szakadtak rá a fiatal lelkészre, Timóteusra. És neki igen nagy szüksége volt arra, hogy a tapasztalt és idősebb Pál támogassa őt a háttérből imádsággal, és bölcs tanácsaival.

Pál két levelet írt neki, de ha jól megfigyeljük ezeket a leveleket, akkor az apostol nem önmagára mutat rá. Nem azt mondja, hogy „idefigyelj fiam! Tedd ezt meg ezt, és minden OK lesz!” **Hanem Istenre mutat.** Egy olyan lelki erőforrásra mutat, ami kiapadhatatlan lesz számára a mindennapok feladataiban és küzdelmeiben. **Ez a forrás Isten kegyelme.** Azt mondja Pál, hogy „Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely Krisztus Jézusban van.” (2,1) A kegyelem pedig Jézusban van. Jézus az, Aki megváltott minket a bűn hatalmából, Akinek kegyelme által üdvösséget kapunk.

3. Tulajdonképpen Timóteus már ismeri Isten kegyelmét, ami Krisztusban lett elérhetővé és kézzel foghatóvá az ember számára.

Az ember nagyon sok mindent saját erejéből elérhet, saját forrásaiból megfinanszírozhat, saját kapcsolatai révén megoldhat. Ezért az ember olykor rendkívül erősnek érezheti önmagát, akinek nagy hatalom lehet a kezében. De egyet biztosan nem tud elintézni saját erejéből, tudásából, sem kapcsolatai révén: nem tud megszabadulni a bűneiből, hogy üdvözüljön.

Testvérek! Egyszerűen képtelenek vagyunk önmagunkat kihúzni a bajból, amibe az Isten elleni lázadásunk sodort minket. Képtelenek vagyunk elég jók lenni ahhoz, hogy amikor Isten ránk tekint, akkor azt mondhatná, hogy „ez igen! te igazán rendes és jó ember vagy, ezért neked üdvösséget fogok adni”. Ez egyszerűen nem így megy! A Biblia ezzel szemben azt mondja, hogy „**Nincsen igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent.**” (Róma 3,10-11) Vagy az ApCsel 4. részben ezt olvassuk: **nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk** (csak Jézus Krisztus).

És régen, már gyermekkorától kezdve tudja azt is Timóteus, hogy **Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni, aki pedig nem hisz, elkárhozik.** (Mk 16,16)

4. Ezeket mind tudja Timóteus. Ismeri a kegyelmet, amelyet Isten adott az embereknek Fia, Jézus által. Most azonban azt mondja neki Pál apostol, aki tanítója, mentora és lelkigondozója volt: hogy **erősödjél meg a kegyelemben.** Ez azt jelenti, hogy vissza kell menni a kályhához. Vissza kell mennie ahhoz a kegyelemhez, amit ismer, és abból kell új erőt meríteni, hogy megerősödjön hitében és lelkeségében azokhoz a feladatokhoz és küzdelmekhez, melyek rá várnak.

Megerősödni a kegyelemben azt jelenti, hogy az Istentől kapott bűnbocsánat és az üdvösség biztos ígérete hálát ébreszt a szívemben. Ez a hála, és az Isten kegyelmének a valósága pedig erőforrásom lesz. **A lelki akkumulátoraim,** amik eddig ki voltak merülve, és talán már felkelni sem mindig volt erőm, most a **kegyelem kiapadhatatlan forrásából feltöltődtek. Isten feltöltötte azokat.**

5. Kedves Testvérek! Tegyük fel őszintén a kérdést: mi van akkor, amikor az ember ennek ellenére azt érzi, hogy mégis erőtlén, hogy mégsem fog tudni helyt állni? Mert valljuk be, mindnyájan voltunk már olyan mélypontra, amikor azt éreztük, hogy minden összeesküdött ellenünk, hogy semmi sem akart összejönni. Betegség, erőtlenség, rosszindulat és gúny, pénztelenség, vagy hatóságok értelmetlen és embertelen szabályozásai.

Minden, de minden összefogott ellenünk, mi pedig egyre jobban összeroskadunk a teher egyre nagyobb súlya alatt.

Lehet, hogy éppen egy ilyen helyzetben találta magát Timóteus, amikor megérkezett Efézusba, és hirtelen szembe találta magát a hegyként tornyosuló feladatokkal és bajokkal. Ilyenkor hiába a fizikai erő, hiába a megszerzett tudás, a diploma és tapasztalat. Hiába a fiatalos lendület. De azt is hiábavalónak érzi az ember, hogy már több évtizedes vezetői tapasztalat van a háta mögött. Ha a lélek meggyengül, akkor erőtlenné válik a test is és a szellem is.

Mi a megoldás ebben a helyzetben? Mit kell tennem? – szakad fel talán belőlünk is.

Ezzel a lehetetlen helyzettel szembesült legalább egyszer Pál apostol is, amikor úgy érezte, hogy teljesen hiába és feleslegesen imádkozik Istenhez, hogy nyomorúságát vegye el, hogy betegségét gyógyítsa meg, Ő azonban nem tette. Isten látszólag nem hallgatta meg Pál könyörgését.

Majd mégis történt valami váratlan dolog, amiről az apostol csak annyit írt a 2Kor 12-ben: **De ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem.**

6. Ez az, amire szeretném ma én is mindnyájunk figyelmét odafordítani: Isten kegyelmének kiapadhatatlan forrására, ami elég nekünk is. Elég nekem is, és elég neked is Isten kegyelme ahhoz, hogy megbirkózz mindazokkal a küzdelmekkel és terhekkel, feladatokkal és gondokkal, betegséggel vagy gyászszal, ami téged megterhelt. Aminek súlya alatt roskadozik térded.

Elég neked is Isten kegyelme. De ehhez az kell, hogy erősödjél meg a kegyelemben, amely Krisztus Jézusban van.

Saját magunkban nincs erőnk, de Krisztusban kiapadhatatlan forrása van az erőnek. Ezért szüntelenül minden nap ehhez a forráshoz megyek oda. Krisztushoz imádkozom, tőle kérek erőt, bölcsességet, vigasztalást, gyógyulást, békességet, türelmet és szeretetet. Az ő kegyelme mindenre elég nekem.

Tudatosan kell járnunk a hit útját. Nem szabad elfelejtenünk, hogy van Megváltónk, akitől bűneink bocsánatát és lelkünk üdvösségét kaptuk. A krisztusi kegyelemre hagyatkozva járhatjuk utunkat minden nap. És olyan jó rácsodálkozni arra egy-egy nehezebb nap, vagy életszakasz után, hogyan is bírtam én ezt? Hát úgy, hogy megtapasztaltam a kegyelmet.

És amikor megtapasztalom, hogy kegyelemből nemcsak üdvösségem van, hanem kegyelemből van erőm a küzdelmekhez, a gyászokhoz, a kudarcokból való felálláshoz, akkor ugyanilyen jó hálát adni, és megköszönni az Úrnak, hogy mindvégig ott volt mellettem. Isten kegyelme elég nekem, és elég neked ehhez az élethez és az örök élethez. Legyen ezért dicsőség, tisztesség és hála a kegyelem Urának! Ámen.

Loment Péter lelkész

Áldás:

Inkább növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban! (2Pt 3,18)